

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

- I. C. Cătuneanu** : Jidanii și împlinirea datoriilor cetățenești.
- Traian Brăileanu** : „Izbândă“ național-țărănistă.
- General Tarnoschi** : Primejdia Jidovească.
- Infrățirea Românească** : Judecă Domnule Maniu.
- Christache Ion** : Rolul Evreilor în conducerea Statului.
- Vasile Botezat** : Izbândă e aproape.
- Gh. Amancei** : Iată ce trebuie făcut.
- St. Peneș** : Un monument al evreilor jidovi în Capitala României Mari.
- Florin** : Marea adunare a Rabinilor din Basarabia.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Jidanii și împlinirea datoriilor cetățenești

Este un adevăr în deobște cunoscut, istoricește constatat, că în țările unde Jidanii au dobândit după drepturile civile și pe cele politice, acești cetățeni au speculat noua situație storcându-i toate drepturile și respingând fraudulos toate îndatoririle.

Ei au știut, prin increderea neprevăzătoare a creștinilor și prin perfidia lor tradițională, să obțină maximum de profit cu minimum de efort și de riscuri, devenind în scurtă vreme stăpânii vieții economice, căutând să falsifice cultura națională, și să dicteze în viața publică prin presă și prin partidele politice aservite lor.

Acest fenomen de excrescență a parazitului iudaic, amenințând să înăbușe poporul-gazdă, se observă în toate țările Europei, cu nuanțe de gravitate latentă ori strigătoare, dupăcum naivul care l-a introdus în familia sa națională este mai mult sau mai puțin pregătit în lupta pentru existență.

Pericolul este același; numai modul și timpul în care inexorabil se desfășoară poate varia dela o națiune la alta. Il recunosc toți cercetătorii dezinteresați ai situației sociale și economice actuale, toți adevărații bărbați politici.

La noi întreaga lumea românească știe că Jidanii, după ce i-am încetățenit ne sunt mai aprigi dușmani ca înainte de încetățenire; că după ce s'au îmbogățit fără muncă productivă din belșugul țării noastre, ne exploatează mai amarnic sărăcindu-ne tot mai mult; că după ce i-am impropriat, ne omoară fărănimea cu precugetare sistematică alcoolizând-o până la distrugerea totală a sănătății; că după ce le întreținem școlile lor și îi primim și în ale noastre, ies de acolo cu mai multă hotărâre îndărjită de a ne bârfi, a ne calomnia peste granițe, a falsifica opinia publică și a filtra otrava iudaizării în ceea ce este specific românesc.

Sunt atacuri convergente contra ființei fizice și sufletești a neamului nostru, pe cari oricare băștinaș le știe, le înțelege sau cel puțin le simte.

Dacă toți știu, ori cel puțin simt, ce înseamnă Jidanii, ca element parazit și disolvant în viața noastră națională; sunt foarte puțini aceia, cari în propria lor țară, au curajul să denunțe pericolul, să ia fațăș atitudine publică în potrița dușmanului.

Din interese meschine tac sau

neagă *pro forma* existența chestiunii, unii chiar afirmă că problema s'a rezolvit deplin prin faptul că i-am încetățenit și deci le-am deschis generos calea asimilării.

Spre a dovedi odată mai mult calitatea civică a „Evreului român“, după ce incontestabil s'a stabilit, care a fost purtarea soldatului, gradatului și ofițerului jidan în războiul de întregire a neamului, reproduc mai jos o adresă a prefecturii județului Orhei, către toate prefecturile din țară, urmărind pe tinerii din *contingentele 1930, 1931 și 1932*, cari au fugit din *plasa Telenești, jud. Orhei*, spre a scăpa de recrutare.

Cititorul atent va afla despre 192 de nume, din care nici cinci nu sună românește.

Reproduc din cuvânt în cuvânt, după *Monitorul Oficial al județului Someș, Anul IX, No. 44, Dej, 8 Noembrie 1928*, „care apare în fiecare Joi“, și textul adresei și tabloul Jidanilor cari au fugit de obligația serviciului militar:

*) A se citi broșura D-lui A. C. Cuza „Jidanii în război.“

„Publicațiuni.

Către Toate Autoritățile Administrative din județul Someș

No. 15502—1928.

La Reședință.

In urma adresei No. 16047—1928 a Prefecturii județului Orhei avem onoare a Vă ruga să binevoii a dispune urmărirea și aflarea domiciliului tinerilor menționați în alăturatul tablou din ctg. 1930, 1931 și 1932, dispăruți, din comunele plășii Telenești, iar în caz de aflare să fie înscrși cu ctg. lor pe tablele de recensământ ale comunei unde se va găsi stabilit, comunicând Prefecturii județului Orhei în caz afirmativ.

Dej, la 1 Noembrie 1928.

p. Prefect: Cimponeriu

Șeful serviciului: George Pop.
Plasa Telenești.

T A B L O U

De tinerii din cl. 1930, 1931 și 1932, din comuna acestei plăși, cari au dispărut fără a se ști în prezent domiciliul lor real.

No. cur.	Numele și pronumele tăn. dis.	Locul dispăr		Data nașterii			Numele părinț.		Ctg.
		Comuna	Jud.	Anul	Luna	ziua	Tata	Mama	
1	Ailer Talil	Telen Tg.	Orheiu	1908	Oct.	7	Ițec	Pinca	1930
2	Brunștein Iosif	"	"	"	Martie	12	Duvid	Ester	"
3	Beiderman Froim	"	"	"	Iunie	21	Ghers	Feigă	"
4	Brunștein Srul	"	"	"	Aug.	11	Simha	Figa	"
5	Berman Avrum	"	"	"	D-rie	9	Mordco	Liba	"
6	Boclo Simon	"	"	"	D-rie	29	Ghers	Dvoira	"
7	Chișinevschi Ișia	"	"	"	Aprilie	7	Smil	Haia	"
8	Cogan Simon	"	"	"	Sept.	1	Ușer	Hana	"
9	Cogan Meer	"	"	"	Iunie	11	Haim	Osna	"
10	Coifman Leib	"	"	"	Oct.	10	Moișei	Ziseli	"
11	Derji Leizer	"	"	"	Martie	2	Nuhim	Ruhlea	"
12	Dombrovschi Vlad.	"	"	"	Iulie	16	Jon	Stefanid	"
13	Fiș Zisea	"	"	"	Iunie	27	Duvid	Mariam	"
14	Fraclis Berco	"	"	"	Sept.	13	Smil	Soibeli	"
15	Glaneț Avrum	"	"	"	Ian.	15	Leibiș	Haia	"
16	Garbei Duvid	"	"	"	Martie	3	Abram	Zisel	"
17	Grinberg Moişe	"	"	"	Martie	13	Ițec	Basea	"
18	Grabois Avrum	"	"	"	Aprilie	2	Leizer	Vitea	"
19	Goinman Leilic	"	"	"	Aprilie	2	Srul	Ghinda	"
20	Ghelman Moişe	"	"	"	Iunie	10	Sender	Haia	"
21	Goinman Iacov	"	"	"	Sept.	1	Daniil	Bruha	"
22	Grinspun Janchel	"	"	"	Sept.	19	Volf	Mințea	"
23	Ghitman Moişe	"	"	"	Oct.	24	Sleoma	Hana	"
24	Goldman Ițec	"	"	"	D-rie	26	Faivel	Ester	"
25	Hes Iosif	"	"	"	D-rie	23	Janchel	Haia	"
26	Hadjin Grigore	"	"	"	Iulie	4	Gheor.	Ecat.	"
27	Jugran Aizic	"	"	"	Ian.	6	Csil	Mariam	"
28	Lauda Haim	"	"	"	Iunie	10	Riven	Reiza	"
29	Lasov Alexandru	"	"	"	D-rie	20	Onisim	Marfa	"
30	Morghenstein Meer	"	"	"	Iulie	10	Gherș	Hava	"
31	Moldavachi Ișia	"	"	"	Iulie	28	Janchel	Hasea	"
32	Ploșc Froim	"	"	"	Ian.	1	Sala B.	Sura	"
33	Portnoi Moişe	"	"	"	Aug.	3	Gherș	Hana	"
34	Pec Maier	"	"	"	Aug.	12	Simha	Reiza	"
35	Poitman Benjamin	"	"	"	Maiu	3	Smil	Udel	"
36	Pahman Haim	"	"	"	Iunie	5	Avrum	Tivea	"
37	Poițștein Naftulea	"	"	"	N-rie	15	Moişe	Leiba	"
38	Sorocher Simha	"	"	"	D-rie	8	Zelman	Ghenia	"
39	Sfarțman Josif	"	"	"	N-rie	28	Ihil	Rivca	"
40	Stister Benjamin	"	"	"	Oct.	22	Pahmil	Rivca	"
41	Svarț Emil	"	"	"	N-rie	20	Ițec	Zisel	"
42	Scepanschi Chiril	"	"	"	Iunie	6	—	Elena	"
43	Tatal Zeil'g	"	"	"	Iunie	8	Avrum	Pesea	"
44	Tuh Ițec	"	"	"	Sept.	1	Gherș	Reiza	"
45	Fercheș Mordco	"	"	"	N-rie	11	Ițec	Nasea	"
46	Veinștein Ițec	"	"	"	Mart.	17	Avrum	Eideli	"
47	Veisman Ghers	"	"	"	Maiu	15	Berco	Seideli	"
48	Veisman Eiven	"	"	"	Iunie	26	Moişe	Mariam	"
49	Moscovici Leib	"	"	"	Sept.	24	Boruh	Zisel	"
50	Muntean Canon	"	"	"	Mart.	5	Filip	Ecat.	"
51	Sinevschi Gavril	"	"	"	Mart.	26	Ion	Elena	"
52	Bulași Gheorghe	Crasnoș.	"	"	Aprilie	21	Vasile	Anast.	"
53	Gherasim Teodor	"	"	"	Maiu	17	Ion	Maria	"
54	Andronic Dumitru	"	"	1909	Oct.	11	Ghirică	Anna	1931
55	Arbit janchel	Tel. Vechi	"	"	Aug.	20	—	Agafia	"
56	Berman Smil	"	"	"	Iunie	8	S. Aron	Sura	"
57	Berman Smil	"	"	"	Aprilie	5	H. Smil	Sislea	"
58	Broinștein Leib	"	"	"	Iunie	8	Iudco	Sosea	"
59	Broitman Moişe	"	"	"	Iunie	7	Avram	Hava	"
60	Bobineac Srul	Telen Tg.	"	"	Iunie	21	—	Ruhlea	"

No. cur.	Numele și pronumele tân. disp.	Locul dispăr.		Data nașterii			Numele părinț.		Ctg.
		Comuna	Jud.	Anul	Luna	ziua	Tata	Mama	
61	Coifman Piven	Telen Tg.	Orhei	1909	Aprilie	30	Janchel	Hana	1931
62	Cogan Froim	"	"	"	Iunie	10	Haim	Rivca	"
63	Cruteanski Ichil	"	"	"	Iulie	2	Slioma	Ester	"
64	Cleiderman Pinhae	"	"	"	Aug.	15	Leib	Sura	"
65	Calic Saiaa	"	"	"	Sept.	23	Sender	Rivca	"
66	Chilinski Nacham	"	"	"	D-rie	10	Leizer	Rivca	"
67	Chilinski Gherș	"	"	"	D-rie	10	Leizer	Rivca	"
68	Calica Tali	"	"	"	D-rie	16	Azril	Rivca	"
69	Cebotar Vonifati	"	"	"	D-rie	20	Simion	Varvara	"
70	Duvidzon Josif	"	"	"	D-rie	24	Abram	Leica	"
71	Elihis Berl	"	"	"	Mart.	19	Leib	Sura	"
72	Finchelmann Srul	"	"	"	Iulie	15	Smil	Freida	"
73	Golubinski Vlad	"	"	"	Febr.	17	Vasile	Alex	"
74	Gherștenștein Simh.	"	"	"	D-rio	24	Smil	Leia	"
75	Grinberg Zelig	"	"	"	Ian.	24	Moișe	Ruhlea	"
76	Gruman Burăh	"	"	"	Ian.	3	Peteș	Idea	"
77	Habas Leib	"	"	"	April.	17	Smil	Risea	"
78	Iavorschi Ion	"	"	"	N-rie	3	Nicolai	Vera	"
79	Iosevici Vasman	"	"	"	Oct.	8	Sabșa	Mintea	"
80	Ianchelis Ițic	"	"	"	Mart.	12	Josif	Ruhlea	"
81	Liberman Zisea	"	"	"	Iunie	20	A-Josif	Lea	"
82	Levenștein David	"	"	"	Ian.	7	Huna	Dvoira	"
83	Lehner Josif	"	"	"	Febr.	27	Sleoma	Vitea	"
84	Lehner Huna	"	"	"	April.	1	Saia	Sura	"
85	Motila Elea	"	"	"	Febr.	2	Duvid	Ester	"
86	Mester Bențion	"	"	"	Iunie	5	Smil Alt.	Odel	"
87	Maiberg Mendel	"	"	"	Iunie	3	Smil	Mariam	"
88	Napadenschi Isac	"	"	"	Mart.	20	Abram	Ghindea	"
89	Nulman Moişe	"	"	"	Aug.	4	Josel	Sendlea	"
90	Ostrovechi Favel	"	"	"	Ian.	4	Lnib	Mirlea	"
91	Plose Moişe	"	"	"	D-rie	24	Janchel	Jahad	"
92	Papis Motus	"	"	"	Aug.	17	Sleoma	Mariam	"
93	Peșchin Isac	"	"	"	Sept.	9	Zelman	Feiga	"
94	Răgălia Gheorghe	"	"	"	April.	19	Petrea	Elisab.	"
95	Raischi Leoste	"	"	"	Iunie	15	Feodor	Maria	"
96	Redenschi Janchel	"	"	"	Mart.	2	Leiba	Rivca	"
97	Roizea Moişei	"	"	"	Maiu	15	Elea	Ester	"
98	Roitman Ilia	"	"	"	Sept.	20	Ovșie	Hana	"
99	Roitman Leib	"	"	"	Sept.	14	Janchel	Rivca	"
100	Roitberg Jacob	"	"	"	Sept.	7	Smul	Malca	"
101	Sfinoriza Zaharia	"	"	"	Sept.	9	—	Tatiana	"
102	Simhovici Abram	"	"	"	Febr.	3	Zelman	Feiga	"
103	Smacum Pinhas	"	"	"	Mart.	9	Rivan	Sosea	"
104	Siretchi Sruli	"	"	"	Iunie	7	Gherș	Sosea	"
105	Svarț Abram	"	"	"	Ian.	6	Burech	Leica	"
106	Svarț Smil	"	"	"	April.	23	Aizic	Beila	"
107	Svarțman Josif	"	"	"	Iulie	1	Srul	Ester	"
108	Straunaser Boris	"	"	"	N-rie	22	Avrum	Leia	"
109	Stuli Gherș	"	"	"	D-rie	24	Leizer	Freida	"
110	Treigher Josif	"	"	"	Ian.	7	Sleoma	Haica	"
111	Tetelman Haim	"	"	"	Iulie	25	Smil	Ita	"
112	Vinogradschi Janc.	"	"	"	Febr.	14	Ușer	Frima	"
113	Vinogradschi Volco	"	"	"	Febr.	4	Ușer	Frima	"
114	Zalțman Janchel	"	"	"	Mart.	7	Boruh	Bezea	"
115	Zlota Chirman	"	"	"	Maiu	5	Moiș	Sura	"
116	Zaslavski Ițic	"	"	"	Maiu	14	Duvid	Ruhlea	"
117	Zachios Janchel	"	"	"	Maiu	17	Menășe	Ito-Leia	"
118	Zilberman Haim	"	"	"	Iunie	11	Velvel	Hana	"
119	Frunză Dionisie	Budai	"	1910	Oct.	9	Vasile	Ecater.	1932
120	Ivanov Nicolae	Crasnoeni	"	"	D-rie	13	Gherasi.	Anast.	"
121	Bacreu Afan.	Tel. Vechi	"	"	Mart.	14	Nicolai	Feodosia	"
122	Rusu Afachie	"	"	"	Iunie	1	Nicolai	Alex	"
123	Abțuc Samoil	"	"	"	Sept.	20	Duvid	Hana	"
124	Boianovski Stefan	"	"	"	N-rie	28	Trofim	Natalia	"
125	Brunștein Haim	"	"	"	Ian.	9	Aizic	Fidlea	"
126	Brunștein Buroh	Teien Tg.	"	"	Ian.	24	Aron	Sura	"

No. cur.	Numele și pronumele tăn. dis.	Locul dispăr.		Data nașterii			Numele părint.		Ctg.
		Comuna	Jud.	Anul	Luna	ziua	Tata	Mama	
127	Bergher Gherș	Telen. Tg.	Orheiu	1910	Mart	20	Ițec	Sifra	1932
128	Brunștein Berl	"	"	"	April.	10	Gherș	Hana	"
129	Brofman Iosif	"	"	"	Iunie	16	Moșeo	Sura	"
130	Beider Hatchel	"	"	"	Iunie	25	Gherșco	Feiga	"
131	Blehar Colman	"	"	"	D-rie	10	Ira	Feiga	"
132	Cogan Sutam	"	"	"	April,	16	Srul	Pesea	"
133	Cherțman Mendel	"	"	"	Maiu	19	Janchel	Sosea	"
134	Cheiserman Mendel	"	"	"	Iunie	26	Smil	Sosea	"
135	Cogan Iosif	"	"	"	Sept.	30	Sender	Freida	"
136	Creiderman Moïșei	"	"	"	Oct.	12	Gherș	Sura	"
137	Cogan Sumer	"	"	"	"	20	Ușer	Hana	"
138	Chișinevschi Izrail	"	"	"	"	20	Pinhas	Haia	"
139	Cuciuc Smul	"	"	"	"	28	Zelman	Ita	"
140	Cherchem Moïșei	"	"	"	N-rie	7	Ițec	Mașea	"
141	Serji Sulim	"	"	"	Maiu	22	Aron	Ruhlea	"
142	Duvidzon Abram	"	"	"	N-rie	21	Gdali	Tuba	"
143	Fridental Ioina	"	"	"	Maiu	1	Moïșei	Ruhlea	"
144	Fridental Srul	"	"	"	Aug.	18	Srul	Ester	"
145	Galgan Cozma	"	"	"	N-rie	2	Mihail	Maria	"
146	Goihman Meilah	"	"	"	Mart.	10	Srul	Juda	"
147	Grabois Jacob	"	"	"	April.	8	Leizer	Vitea	"
148	Grudman Mordco	"	"	"	April.	8	Ițec	Udeli	"
149	Groisman Moïșei	"	"	"	Iunie	20	Srul	Melchles	"
150	Gherșenzon Zisi	"	"	"	Aug.	5	Duvid	H. Ruhl	"
151	Gorșdețchi Iacob	"	"	"	D-rie	10	Sleoma	Rivca	"
152	Ghilman Boris	"	"	"	D-rie	23	Moșeo	Freida	"
153	Hețchis Haim	"	"	"	D-rie	10	Moșeo	Freida	"
154	Levenzon Iosif	"	"	"	Aug.	10	Vofș	Sosea	"
155	Mocanu Carp	"	"	"	D-rie	12	Dumitru	Tatiana	"
156	Mariamis Moïșe	"	"	"	Mart.	20	Mordco	Haia	"
157	Moldavschi Iacob	"	"	"	April.	18	Ițec	Mițea	"
158	Mușinschi Ghedale	"	"	"	Maiu	3	Froim	Seiva	"
159	Metlis Moïșel	"	"	"	Maiu	24	S. Haim	Sura	"
160	Mileghei Ioina	"	"	"	Iunie	13	Moïșe	Ester	"
161	Moldavschi Ihil	"	"	"	Aug.	5	Berco	Golda	"
162	Napsdener Jacob	"	"	"	Iunie	19	Moïșe	Seindlea	"
163	Plose Ihil	"	"	"	Febr.	1	Janchel	Rivca	"
164	Pincer Froim	"	"	"	Iulie	10	Nisen	Rivca	"
165	Rudnițchi Stefan	"	"	"	Sept.	3	Ilie	Evdchin	"
166	Rozenfeld Haim	"	"	"	Febr.	18	Smul	Eidlea	"
167	Reitman Slioma	"	"	"	Mart.	28	Nuhim	Etlea	"
168	Reitburg Zeilic	"	"	"	Sept.	6	Smil	Leia	"
169	Redștein Gherșen	"	"	"	Sept.	25	Zaharia	Reizea	"
170	Spivac Sveli	"	"	"	Mart	15	Nusim	Sura	"
171	Slepac Froim	"	"	"	Maiu	2	Janchel	Leia	"
172	Sirchis Volf	"	"	"	Iunie	8	Janchel	Mindlea	"
173	Sircovici Aron	"	"	"	Iunie	25	Josif	Mindlea	"
174	Sircovici Smul	"	"	"	Iunie	25	Josif	Mindlea	"
175	Scaianschi Josif	"	"	"	Aug.	7	Riven	Ides	"
176	Serghei Moïșe	"	"	"	Sept.	30	Gherșco	Ghinda	"
177	Sitnic Jacov	"	"	"	D-rie	23	Moșco	Freida	"
178	Sihman Srul	"	"	"	Ian.	8	Ihil	Rivca	"
179	Sister Josel	"	"	"	Ian.	8	Sulim	Sendlea	"
180	Svarțman Efroim	"	"	"	April	20	Janchel	Stuna	"
181	Sub Beer	"	"	"	Sept.	20	Leib	Bliuma	"
182	Snaider Roitman I.	"	"	"	Sept	25	Volf	Ita	"
183	Sister Haim	"	"	"	N-rie	23	Talic	Freida	"
184	Svarțman Leib	"	"	"	D-rie	2	Suher	Ruhlea L.	"
185	Steirin Bënțion	"	"	"	D-rie	20	Ițec	Perlea	"
186	Talal Haim	"	"	"	N-rie	25	Abram	Pesca	"
187	Furcherman Aron	"	"	"	Oct.	21	Borie	Beila	"
188	Veizman Toivi	"	"	"	Sept.	24	Berco	Seindlea	"
189	Voldman Izrail	"	"	"	Oct.	13	Avrum	Haia	"
190	Zelicivici Haim	"	"	"	Mart.	2	Josif	Rivca	"
191	Zelțer Leizer	"	"	"	Mart.	16	Zeilic	Sima	"
192	Rezmerita Vasile	Verejeni	"	"	Febr.	27	Ghror	Maria	"

Se certifică de noi exactitatea Prezentului tablou.

Prețor : ss. Mârza.

p. conformitate : Elekeș.

Secretar : ss. Iațcovshi

Iată, domnilor intelectuali de baștină, pe fiii neamului, care pretinde toate drepturile dar fuge dela îndatoririle corespunzătoare. Iată calitatea civică a Jidanului încetățenit, al așa zisului Român de confesiune mozaică! Iată, domnilor fruntași politici, ce fel de membri noi ați introdus în familia noastră națională!

Cu aceștia credeți că veți îngrășa rândurile armatei *luptătoare* la ceasul de primejdie! Cu aceștia veți întări paza la Nistru, la Tisa și la Dunăre?

De sigur că nu. Atunci ce-i de făcut cu neamul celor ce fug de steaguri, chiar în timp de pace? Este vorba de neamul, al cărui suflet îl desvăluie odată mai mult cei 190 de ticăloși, după ce atâtea examene istorice ni l-a pus în adevărata lumină,

Ai cuvântul Domnule I. G. Duca.

Mă adesez Dtale, pentru că aspiri să porți pe umeri răspunderea dezvoltării robuste a României întregite.

I. C. Cătuneanu.

„Izbânda“ național-tărănistă.

Prin expunerea manifestărilor ideologice ale liberalilor bucovineni, am demonstrat că Jidovii au reușit să-și impună dominațiunea și să înăbușe orice încercare de rezistență. Dar ceea ce s'a întâmplat în Bucovina, s'a întâmplat în toată Țara: Partidul liberal a fost învins de Jidani. Liberalii au trebuit să renunțe și la antisemitismul economic și la cel politic. Cauzele acestei prebușiri a partidului liberal sunt multiple. Voiu căuta să arăt numai câteva.

Unirea i-a pus pe liberalii din Vechiul Regat în fața unei probleme noi, pe care însă ei au crezut că o pot rezolvi cu metodele lor vechi de guvenământ. După părerea noastră noile provincii aveau nevoie în primul rând de o *administrație românească*, stabilă și ferită de luptele de partide. În nouile provincii trebuiau trimiși funcționari administrativi selecționați, bine pregătiți și puși sub un control sever și imparțial al autorităților centrale. Dar în loc să se întâmple acest lucru, partidul liberal a năzuit să-și recruteze aderenți în nouile provincii și, pe de altă parte, să-și plaseze surplusul de partizani dornici de funcții și afaceri rentabile.

În acest fel „oamenii de casă“ ai „boierilor liberali“ au inundat Basarabia, Bucovina și Ardealul și s'au pus pe lucru după metoda liberală. Rezultatul a fost o dezorganizare completă a administrației și o jefuire a averii publice ca pe vremea Fanariotilor. Dar cu cât sărăcea Statul, cu atât se îmbogățeau partizanii. În acest fel avem azi în Bucovina un număr considerabil de multimilionari liberali, cari în momentul unirii erau săraci lipiți pământului. Dar îmbogățirea câtorva Români s'a înfăptuit cu jertfirea tuturor intereselor naționale și cu mizeria maselor mari. S'a lăsat frâu liber cămătăritului, crășmăritului, corupției în toate formele ei. Perceptorii și administratorii financiari, șefii

de gară și de vamă și-au făcut de cap — și împreună cu ei Jidovii, cari au profitat de anarhia și corupția administrativă pentru a-și întemeia dominațiunea economică și — pentru a pregăti în liniște și la lumina zilei revoluția comunistă-sionistă. Deocamdată cu ajutorul politicienilor români, cari nu și-au găsit plasarea în partidul liberal.

Acești politicieni, dornici și ei de dominațiune, după metoda liberală, care nu e decât metoda tuturor partidelor politice, au format mai întâi grupări răzlețe în jurul unor șefi ambițioși, cari năzuiau să-l răstoarne pe șeful liberal. Așa s'a format partidul averescan, cel iorghist, cel țărănist, cel național din Ardeal, etc.

În sfârșit, după multe hărțueli, fuziuni și disidențe, s'a cristalizat puternica coaliție național-tărănească. Între timp partidul liberal a suferit o serie de lovituri ale soartei, cari au înlesnit venirea la putere a partidului național-tărănesc.

Într'un interval scurt au murit cei mai de seamă conducători liberali și atacurile partidului național-tărănesc devenind tot mai impetuoase, partidul liberal a trebuit să-i cedeze puterea.

Aci ne găsim acuma.

Și zice manifestul comunist al lui Marx și Engels: „Burghezimea trăește într'o perpetuă stare de războiu; mai întâiu împotriva aristocrației, apoi împotriva acelei categorii a burgheziei ale cărei interese între în contradicție cu progresul industriei, totdeauna înfățișat împotriva burgheziei țărilor străine. În toate aceste lupte ea e obligată să facă apel la proletariat, de a se folosi de concursul său și de a-l atrage astfel în mișcarea politică. Prin urmare burghezia furnizează proletariatului, elementele progresului său, adică arme împotriva burgheziei“.

Dacă în acest pasaj. (ca de alt-

fel în tot manifestul comunist), înlocuim cuvântul „proletariat“ cu „jidovime“, vom avea adevărata iconanță a realității. Izbânda național-tărăniștilor asupra liberalilor se datorește *alianței lor cu Jidanii comunisti-socialiști-sionisti*.

Exemplu concret: toată năzuința național-tărăniștilor în politica lor bucovineană a fost încheierea unui cartel electoral cu socialiștii conduși de Pistiner și Cracalia. Pe lângă aceasta, toată politica național-tărănistă a fost finanțată de Jidani și lupta politică între partidele liberal și național-tărănesc a fost o luptă între Banca Națională și Banca Românească pe deoparte și Banca Marmorosch-Blank pe de altă parte, și s'a terminat cu izbânda finanței jidovești pure, întrucât în cursul timpului și Banca Națională intrase în mâini jidovești.

Dacă mai considerăm și lupta burgheziei noastre cu burgheziile străine, dornice de expansiune colonială, în care luptă partidele noastre nu s'au sfârșit să-și caute aliați străini, pentru a-și învinge adversarii intern, vom înțelege că izbânda politică a partidului național-tărănesc a fost răscumpărată cu aservirea economică desăvârșită a țării, intereselor finanței internaționale, adică jidovești.

Sunt teoreticieni politici cari afirmă, că aservirea economică implică în mod necesar și aservirea politică, din care teorie ar urma că țara noastră e pe cale să devină un obiect de partaj între țările străine, cari ne domină economic și că prin urmare Jidanii, agenții finanței internaționale, vor putea dispune în scurtă vreme de soarta Țării noastre. Această teorie e acreditată la noi la toți politicienii militanți și, pedeeasupra, la „sociologii“ plasați pe la diferitele instituții financiare.

Această „sociologie“ rentabilă și mlădioasă ar merita un capitol special de analiză sociologică.

Dar nici teoria socială obiectivă, nici practica nu confir-

mă concluziunile de mai sus. — Ci dimpotrivă se poate arăta cumcă aservirea economică se poate înlătura printr'o reacțiune politică puternică și bine organizată. Așa s'a întâmplat în Italia, unde *Statul* a fost repus în drepturile sale împotriva pretenției sistemului economic (numit dela *Saint-Simon* încoace „societate“), de a-și aservi sistemul politic. Dogma determinismului economic a fost răsturnată în Italia din nou, și trebuie răsturnată și la noi, dacă vrem ca *Tara noastră* și *Națiunea românească* să poată exista.

Această reacțiune politică însă, nu poate veni din partea partidelor politice și a politicianilor gheșeftari, cari cred că *Statul* e o societate pe acții și *Parlamentul* o bursă jidovească. Primatul *Statului* poate fi restabilit numai printr'o acțiune energetică a națiunii armate, a cetățenilor ostași. Așa a fost în Italia, *Sârbia*, așa a fost în *Franța* lui *Napoleon I.*

Toate declarațiile politicianilor, membri în diferitele consilii de administrație, că nu există comunism și că *Jidovii* sunt cetățeni valoroși, confirmă numai teza noastră, că a sosit vremea să se organizeze repede contrarevoluția, înaintea ce revoluția jidovească-sionistă-comunistă să-i poată realiza planul. Pensionarii consiliilor de administrație, gheșeftarii cămătari, parlamentarii stipendiați ai diferiților cămătari trebuie scoși din politică, din conducerea *Statului*.

Aceasta este convingerea pe care și-a dobândit-o toată lumea, după scurta și „rodnică“ guvernare național-tărănistă. Ceea-ce se întâmplă în *Bucovina*, acum sub noua guvernare, nici nu mai poate fi numită politică. Național-tărăniștii repezintă un fel de conglomerat

din elementele cele mai eterogene. *Ministerul Sauciuc*, e, chiar după declarația altui „fruntaș“ *Dori Popovici*, omul de încredere al liberalilor, fostul ministru *Dori Popovici* e un averescan izolat, care și-a părăsit partidul ademenit de promisiunile altui *Popovici*, care vroia în acest fel să distrugă organizația averescană. Ceilalți fruntași sunt: doi *Ardeleni*, cari pe lângă acest merit mai au și avantajul că sunt greco-catolici, vre-o trei bătrâni politicieni austriaci, cari și-au câștigat merite mari prin faptul că sunt în consiliile de administrație la *Anhaueh*, și în armă vin „tinerii“ naționali și țărăniști cari n'au încăput la liberali și au acuma prilejul să-și manifesteze talentele „politice“.

Din cauza eterogenității organizației, se dau lupte crâncene în jurul posturilor grase, cum a fost spre pildă postul de primar la *Cernăuți*. A învins se înțelege cel mai meritos: *fratele ministrului Sauciuc*.

A analiza în detalii această „politică“ *bucovineană*, ar însemna să mai scriem odată istoria liberalilor *bucovineni*, să mai descriem toate intrigile, gheșefturile, cancanurile politicianiste, cunoscute în toată țara și în cari doar numele actorilor se schimbă. Acest sistem putred, corupt și gretos din punct de vedere nu numai politic, ci și moral, a înlesnit înstituirea dominațiunii jidovești. *Contrarevoluția naționalistă* (a nu se confunda cu: național-tărănistă) va înlătura și acest sistem și, prin acest fapt, va înfrâna și poftele de dominațiune ale *Jidovimii*.

TRAIAN BRĂILEANU,
Profesor la Universitatea
din Cernăuți

Primejdia jidovească.

În mai multe rânduri, am arătat și am dovedit, cum *Jidanul* — prin intrigă, violențe, corupție, lingusire și chiar prin crime bime ticluite, dar în ascuns, a izbutit, a face ca, toți vechii noștri boeri moldoveni, care odinioară erau vestiți în toată lumea, ca fiind cei mai bogați și mai pricepuți în ale gospodăriei și culturai pământului, încet și pe ne-simțite ca azi, să-și peardă cu totul, nu numai *Castelele-Cetăți* în care au locuit, nu numai averile și moșiile moștenite din moși-stră-

moși, dar — urmașii lor — să ajungă chiar slugi la *Jidani*!...

Care dintre bătrânii ce se mai găesc azi în viață, nu-și amintesc-te cazul marelui om de stat și marelui boer moldovan *Manolachi Costachi Epurean*, care, afară de moșia *Fălcu*, pe care se află și azi situat târgul cu acelaș nume (*Fălcu*), care îi era poprietate absolută și dela care și-a luat numele și județul al cărui capitală este *Hușiul*, mai posedă încă și cea mai mare și mai întinsă moșie din toa-

tă țara, cunoscută sub numele de moșia *Toceni*, moșie, care se întindea peste ambele maluri ale râului *Prut* și care numai în partea stângă a râului, adică în *Basarabia*, era locuită de 7 sate mari, frumoase și anume: *Toceni, Cănu, Epurenii, Porumbesti, Țiganca, Ghioltosul și Tartaul*, însemnând peste tot zeci de mii de locuitori și sute de mii de făci de pământ arabil, fără să mai pun la socoteală și valea *Prutului* rezervată ca fâneață pe o întindere de peste 150 Klm., cu multe bălți și lacuri, ce-i aduceau un venit de zeci de mii de galbeni anual, numai din peștele ce recolta, pește, care forma și hrana îmbelșugată până și a celui mai sărac locuitor de pe moșie, sau din apropiere?

Cu toate acestea acest mare boer moldovan, fost și ministru al țării în mai multe rânduri, a sfârșit a închide ochii într'o neagră sărăcie, din cauză că, vechilul (administratorul) său, în care își pusese toată încrederea — *Jidanul Zilberg* — prin lingusire de tot felul a știut să-i stoarcă o *procură*... în baza căreia a lucrat așa fel încât, când s'a deșteptat *Manolachi Costachi Epureanu* era... prea târziu și a căzut din picioare!...

Dacă mi se va obiecta că, acest caz e prea vechiu, fiind ide atunci trecuți peste 50 ani, atunci voi cita un alt caz — mai recent și anume:

Banca Moldova din *Iași* înființată de decedatul *Monitz Wachtel*, care a fost un credincios urmaș al lui *Izrail* și care a veghiat cu sfințenie la aplicarea *Protocoalelor înțeleptilor Sionului*, banca — zic — tot mergând din progres în progres, a ajuns acolo că, azi are un personal de peste 200 de funcționari, dintre care numai 4 sunt *Români*, restul, toți *Jidani* (din tată în fiu. Intre cei 4 *Români*, se găsește și un urmaș al adevăraților boeri moldoveni, *Ghiculești*, fost proprietari ai *Castelului* dela *Bohotin*!...

Aceste două exemple sunt tipice, a demonstra rolul cămătăriei jidovești și al lingusirei caracteristice o acestei rase blestemate și de *Dumnezeu*!...

Dar acum — în ziua de azi — ceea ce este mai trist, mai dureros și mai de temut, este faptul — cine nu-l știe? — că, prin mijloace ascunse în dosul corupției și prin puterea oclută a cahalului, au izbutit că, nu numai *Jidanii*, care locuiau în țară înainte de războiu, dar ab-

solut toate puhoarele și scursorile de venetici și de răfăcători intrați în țară pe furis în timpul și după încetarea războiului, toți — în bloc — au dobândit *drepturi politice* egale cași ale Românilor de baștină, ceea ce a contribuit, a face ca odată cu numărul, să devină de o îndrăzneală și de o impertinență, care — zi de zi — crește tot mai mare, așa că nici nu se poate — momentan — calcula, unde va opri.

Simagogle, ca și școlile lor — zise — de rugăciune sunt, — precum se știe — focare în care se pun la cale tot felul de umeltiri în potriva țării și a neamului.

Cine nu știe și nu vede că — „*pressa*” — lor, sub mască de „*independentă*” caută, să ne ponegrească și să ne batjocorească, nu numai în copriusul Europei, dar chiar și peste Ocean ? ! . . .

Cine nu știe cum, *pressa* din Sărindar, care trăește și se îngrașă din sângele bietului Român, a făcut — prin scrisul ei — din criminalul Jidan Mor Goldstein, atentatorul dela Senat, căruia i-a căzut victimă marele cetățean Dimitrie Greceanu și prea sfințitul arhiereu Radu, *pressa* jidănească a făcut — zice — dintr'un criminal ordinar, un „*erou politic evreesc*” sacrificat, *de prostul și incultul popor Român* ? ! . . .

Prin noua constituție toți rabinii evrei fiind puși pe aceeași treaptă cu mitropoliții și arhierii bisericii creștine, ei — rabinii — în loc de a se îmbrăca în toate împrejurările în haina modestă și cuvințioasă a preoției, au devenit de o cutezanță și de o nemușinare, ce nu mai cunoaște nici o margine, ba încă — prin atitudinea lor încep, să se creadă chiar stăpâni pe această țară și să poruncească.

Ilustrez aceste zise ale mele, prin purtarea merușinată și de neiertat a rabinului șef *Niemerower*, care în calitatea lui și chiar dela înălțimea tribunei parlamentare, nu numai că nu s'a mușinat, dar nici nu s'a jenat, se ceară în mod imperativ *pedepsirea episcopului creștin de Buzău*, pentru faptul că acesta prelat, a refuzat, să se fotografieze între doi rabini din localitate.

Și — durere — nici unul dintre atâți parlamentari Români și creștini prezenți în sedințe, nu s'ai găsit, care să-l pună la loc ! Numai un singur ministru, a fost, care — în mod foarte politicos și uzând de cuvinte mai mult decât alese, i-a spus că, chestiunea este de competența Sf. Sinod și nu de aceea a

Camerei, sau a Senatului . . .

Fată cu acest act de o îndrăzneală și de o cutezanță ne mai pomenimă la noi, cum, să nu mi se răscolească și să nu mi se umple sufletul de amărăciune și indignare, mie — om bătrân — care, poate, că am făcut și eu ceva, măcar cât un vârf de ac, pentru această țară, fie și numai prin aceea că, am luat parte la războiul independenței, *războiu, în care nu s'au văzut nici puia de Jidan la front*, ci, acei câțiva care au luat parte, toți, dar absolut toți, — nu știu cum — dar se aranjaseră ca garde de pază la *putinele de brânză și la carele încercate cu tot felul de alimente*, destinate armatei ca hrană și totul fiind făcut *ofrandă*, de către marii proprietari moldoveni și munteni și fără ca nici unuia din ei, să-i fi trecut prin minte, să pretindă vre-o plată dela stat . . .

Iar în ziua când colonelul Cantili Grigore comandantul brigaderi IV, care a trecut Dunărea pela Nicopole, pe niște poduri improvizate și trase dela un mal la altul, de mica șalupă ce purta numele de „*Rândunica*” și-a dat peste acești pui de năpâncă, care trăiau ca viermii în mană, a dat ordin ca, imediat toți, să fie înlocuiți și trimiși la front, *chiar pe situația zilei de a doua zi, toți, s'au văzut trecuți în rubrica respectivă „dispăruți”* și nici până în ziua de azi nu se mai știe nimic de dânșii.

În războiul actual, când mai toate moșiile boerilor moldoveni și munteni încăpuse deja pe mâna Jidanilor, cine nu cunoaște prețurile fabuloase cu care Jidanii își vindeau produsele moșiilor ? ! . . .

Dar ceea ce este de mare însemnătate este faptul că, toți Jidanii s'au învățat așa fel, încât s'a dat mastere titlaturii drăcești și necunoscută până aci în armată, aceea de „*Mobilizat pe loc*”, care le-a servit de minune, întrucât pe lângă că, nu s'au mișcat din casele și din culcușurile lor calde și imbelșugate înmulțându-se ca ploșnițele și continuându-și în voie și nesupărați, afacerile, devenind milionari, dar apoi comptau pe situația armatei, ca „*făcându-și serviciul... militar... efectiv în ostire!*... obținând chiar și grade....

Ba încă *pressa* lor din Sărindar... a găsit între ei chiar și mari *eroi* cu dreptul la.... recunoștința țării și chiar pe „*Eroul necunoscut*” !

Sărmană țară românească, oare unde vei ajunge cu astfel de cetățeni.... martiri ! ? . . .

Și Doamne! Care ofițer cinșii și credincios, care și-a făcut serviciul pe front — *nu la partea sedentară* — nu a avut criză de nervi și nu a suferit moralicește până a-l podidi lacrămile, când vedea și simțea bine, cum, toți soldații Jidani se transformaseră în spioni și fugeau la inamic în bloc divulgându-i nu numai părțile noastre slabe, dar arătându-i și conducându-l ei personal către punctele pe unde puteam fi atacați mai cu folos ! ?

De aceea, cum să nu mă doară pe mine — om bătrân — și sufletul și inima, când văd azi, cum s'au schimbat lucrurile și când văd că, cu ocazia serbărilor dela Alba Iulia, bărbații noștri de stat, chiar din guvern, toți Români (din tată în fr.) au scăpat din vedere, să invite la acea festivitate pe Cavalerii ordinului „*Mihai Viteazul*”, care — orice s'ar zice, și orice s'ar spune — atunși când marele și neuitatul nostru Suveran M. S. Regele Ferdinand i-a sărutat pe frunte și le-a atârnat pe piept acea „*mică cruciuliță albastră*”, cum își lăpăcea Lui s'o numească, eu cred că, o fi văzut El ceav.... în faptul pentru care l-a decorat ! . . .

Dar dacă această scăpare din vedere m'a amărât pe nici unul din Cavalerii, întrucât ei — toți în bloc — au luat parte la serbare cu tot sufletul și cu toată inima, dela distanța la care se găseau, au tresaltat de bucurie și li s'a cutremurat sufletul de măreția zilei și a actului ce s'a săvârșit, pe mine însă — ca bătrân — m'a durut în suflet, când am văzut că guvernul — a însărcinat chiar pe președintele serbării, un ministru — să roage și să poftască pe toți Jidanii.... să nu lipsească dela serbare ! . . .

Oare o mușine și o umilimță mai mare decât aceasta se poate ?

Și iată de ce Jidanii au devenit atât de îndrășneți încât au ajuns, să ceară până și pedepsirea episcopilor !

Guvernul nostru uită că, fiara sălbatecă, care te atacă cu hotărîre de a te înghiți, nu se poate domoli prin mângăeri, ci prin ciomag.

Să nu se uite că, țara noastră odinioară atât de bogată și bine cuvântată de Dumnezeu, din cauza acestui parazit — care se cheamă Jidan — și care o suga fără milă, întocmai ca vâscul pe copac, a ajuns aproape de faliment. Furturile și jafurile făcute și puise la cale de ei, au făcut ca lăzile viștierilor să rămâie goale, nu mai pot plăti nici

micile defuri ale nenorociților de funcționari. Nu mai vorbesc de bieții pensionari, care au ajuns, să-și roage moartea, ca să scape de chinurile vieții ce duc.

Toate partidele politice fiind înfrățite și cartelate cu Jidani, nu văd și nici nu-și pot da seama de prăpastia către care împing țara,

din cauza „*interesului personal*” (ce-i leagă Ide Jidani).

Dacă Ungaria nu s'ar ști ajutată de Jidani noștri din țară și sprijiniți de dușmănia ascunsă ce ei au față de neamul românesc, eu sunt pe deplin încredințat că, contele Bethlen, ca și ministrul Valkó, n'ar îndrăzni, să amenințe cu răs-

boiul, mai ales când ei știu bine că, teritoriile ce reclamă, nici când n'au fost Ungurești, ci subjugate prin perfidia lor și a Austriei, de care erau legați.

Nici un minut nu trebuie să perdem din vedere că, Jidani, asemenea unei pisici, ne pândesc neamul, să-i mânănce căpeteniile, dar să le rămână trupul, adică poporul de jos, pe care să-l facă sclavul lor, să le muncească câmpul și ei să se îngrase.

De aceea eu — ca bătrân în pragul vieții și care nu fac nici un fel de politică, am credință că, numai prin L. A. N. C. și a celor câteva ziare curat românești, care apar luptând cu toate pediciile ce li se pun în cale de jidani și jidaniți, sper să nu închid ochii până când nu voi vedea și eu mântuirea acestei țări.

General Tarnoschi.

— Iași. —

Judecă, Domnule Maniu.

În luna Martie 1862 cel dintâiu Prin-Ministru al Principatelor Unite, având un singur Minister la București, și anume reacționarul *Barbu Catargiu*, care la 11 Iunie același an a plătit cu viața împotriva lui reacționară la legea agrară propusă de Mihail Kogălniceanu, acel boer de un conservatism ruginit, a prezintat în Martie 1862 un proiect de lege administrativă prin care împărțea țara în patru subdiviziuni administrative numite *prefecturi generale* și anume: 1. *Prefectura generală de Nord* reședința Iași; 2. *Prefectura g. maritimă* cu reședința Galați; 3. *Prefectura centrului* cu reședința București; 4. *Prefectura Occidentală sau olteană* cu reședința Craiova.

Camera de atunci, compusă din boeri aleși după norme cenzitare, a respins proiectul calificându-l de ne potrivit, când țara, la începutul consolidării, avea nevoie de o administrație unitară.

Așa au judecat atunci boerii numiți ruginiți, cari aveau de pierdut influența lor locală prin respingerea proiectului lor de lege.

Observă, domnule cititor proiectul reacționarului *Barbu Catargiu* care numește subdiviziunile teritoriale *prefecturi generale*; nu le zice „regiuni” și nici nu le aminteste numirea geografică spre a nu menține în mintea contemporanilor tradiția nenorocită a separației impusă de vitregia vremurilor între Moldova și Muntenia și chiar Oltenia, cât a durat ocupația austriacă.

Reacționarul *Barbu Catargiu* evită amintirea trecutului neadmitând împărțirea teritoriului statului în provincii, deși statul de atunci nu avea nici 20% populație stăină în lăuntrul granițelor.

Astăzi după 67 de ani, guvernul ce prezidezi, Domnule Maniu, aduce un proiect de lege administrativă prin care se împarte țara în „regiuni” confirmând regionalismul pe care zece ani l-ai încurajat; numind aceste regiuni cu numele lor geografic, care aminteste trecutul apropiat de vitregă separațiune; și astfel Domnule Maniu, cu guvernul Dtale menții și implicit cultivi simțului și pornirile regionaliste, când avem nevoie de unificare și solidarizare.

Și vrei să consfințești această nesocotită operă printr-o lege, astăzi când România întregită are 25% minorități cari se bucură de începutul de destrămare al unității naționale. Unde îți este bunul simț, judecata limpede și grija de apărarea intereselor românești domnule Maniu?

La 1862 boerii, numiți ruginiți, au respins proiectul reacționarului *Barbu Catargiu*; la 1929 parlamentarii Dtale cu sgarda „demisiilor în alb” vor vota proiectul lipsit de simț și minte românească, și vor continua cu mândrie să-și zică *național-țărănești* adică apărători ai nației românești și ai țaranului, care formează această nație. Ceeace au refuzat reacționarii dela 1862 vor vota parlamentarii Dtale cu sgardă, domnule Maniu, dovedind că n'au învățat nimic din istoria țării, că nu văd nici nu pas mai departe în ziua de mâine, și că în slugărnicia lor nu se gândesc decât la profitul momentan ce poate aduce disciplina de partid.

Compară-ți opera Domnule Maniu, compară necesitățile dela 1862 și 1929, compară-ți oamenii ce se gudură pe lângă Dta, cu oamenii ce se opuneau lui *Barbu Catargiu*; și în forul conștiinței Dtale, ca om cinstit vei înțelege și vei recunoaște că reginul ce prezidezi, nu este destoinic să facă față nevoilor actuale de consolidare a României întregite.

INFRAȚIREA ROMÂNEASCĂ.

Rolul Evreilor în conducerea Statului

Influența exercitată de ei asupra partidelor politice

La suprafața privind lucrurile, s'ar părea că Evreii, această minoritate p'nică, de prte de a aduce prejudecii dezvoltării elementului creștin, îi este chiar de folos.

O mare și primejdioasă eroare.

Mai în'ai numărul lor calculat la populația creștină din întregul regat, ne dă procentul cel mai mare de evrei din Europa. Avându-se încă în vedere îndeletnicirile și superioritatea lor culturală — căci sunt superiori majorității populației creștine din multe puncte de vedere — numărul lor este cu atât mai mare, cu cât un singur evreu poate trage mai mult folos dintr'o anumită stare de lucruri, decât zece țărani la un loc. Aceasta fără exagerare.

La baza rafinamentului lor, nu stă însă vreun privilegiu de ordin divin sau inteligență înăscută, ci cu totul alte cauze mai pământești.

Cu mult înainte de independență, evreii se ocupau — datorită jargonului lor judio-german care le înlesnea tratarea afacerilor cu casele de comerț din Germania — cu desfacerea de mărfuri prin sate și cu instalarea de dughene prin târguri. Treptat comerțul extinzându-se, se înmulții și numărul negustorilor cari bine înțeles, se recrutau tot dintre ai lor, și au acaparat comerțul atât de solid, încât zicând negustor subînțelegeai evreu, și viceversa.

Starea lor materială din ce în ce mai bună le-au dat posibilitatea să ducă un traiu mai bun și să creeze un mediu propriu, în care copiii lor crescând, deveneau cu atât mai cruzi exploatare ai nevoilor poporului, cu cât avansau în bogăție, cultură și rafinament.

În zilele de astăzi, însă, dacă suntem mai mulți, cantitativ, calitativ însă prin forța materială — și aceasta este totul — Evreii sunt mai puternici și ne covârșesc.

Cine nu-și dă seama de desnaționalizarea treptată a orașelor din România? Există cineva în această țară, care să aibă pe corpul sau în casa lui, ceva cumpărat dela creștin? Cu foarte rare excepții, dacă nu lucrul întreg confecționat, materialul brut însă, tot a trecut prin mâinile evreului. Se absoarbe astfel din circulație o mare parte din finanța statului care va circula numai printre evrei, pregătindu-le terenul de dominare generală.

Dacă însă comerțul este în mâinile lor, tot astfel se întâmplă și cu presa care mai toată este sub conducerea lor, așa încât, în afară de ce avem pe noi sau în casă, și ceea ce citim este tot de proveniență evreiască.

Luăți de pildă presa din Capitală și veți constata că numărul gazetarilor evrei este cu mult mai mare decât al gazetarilor creștini. Dacă directorul gazetei e evreu, apoi să fiți sigur că numai servitorii și portarul sunt de altă naționalitate.

Dar sunt gazete ca aceea a d-rului N. Lupu, unde numai d-sa este român, restul dela primul redactor până la corector, toți sunt fiii lui Israel.

Sub nume românești de: Emil Fagure, Scarlat Froda, Graur, etc., se ascunde cei mai devotați slujitori ai Sionului, aducând după ei bande întregi din seminția lui Iuda, umplând cu ei redacțiile gazetelor ce conduc. În afară de gazetele lor oficiale — și sunt foarte multe — sunt și gazete „independente“, mari și mici, cotidiene și săptămânale, unde nu se pot strecura nimic din ce ar putea atinge interesele lor.

Socotind tot tirajul gazetelor românești, cu majoritate a scriitorilor, români autentici, nu vă va da nici măcar suma tirajului unei singure gazete evreiești ca „Dimineața“, iar oficiosul sionist „Adevărul“, întrece cu mult tirajul celorlalte gazete de după amiază, socotite toate la un loc.

În această situație, care va fi partidul care se încerce tentativa partidului poporului de a lua față de

evrei o atitudine ostilă, când lecția pe care i-au servit-o aceștia, va sta încă multă vreme vie în memoria oamenilor politici?

Cazul d-lui Octavian Goga, atât de mișelește acuzat, dar care este totuși unul din rarii oameni adevărați cinstiți și de merit din țara românească, stă dovadă de marea putere a evreilor din România.

Partidul național-țărănesc apreciind această putere, nu numai că s'a temut de a le sta împotriva, dar i-a și introdus în parlamentul țării ca reprezentanți ai țărănimii. Prin legăturile ce unii din membrii acestui partid le avea cu câteva din marile bănci evreiești din Capitală, bănci cari au subvenționat în opoziție partidul acesta, una din ele fiind chiar proprietara „independentelor“ din Sărindar, prezinta desigur pentru evrei mai multă garanție că nu se vor opune planului lor de acaparare a avuțiilor țării.

Si după cum se vede, nu s'au înșelat. Descinzând din consiliile de administrație ale băncilor evreiești în fotoliile ministeriale, domniile dela guvern nu au uitat nici pe acei ce i-au ajutat să ajungă acolo și mâine, poimâine vom avea desigur și miniștrii evrei, deși de fapt și în starea actuală *tot ei diriguiesc spre putere și tot ei condiționează guvernarea partidelor politice.*

O constatare se desprinde și e necesară: **vreii dela noi din țară sunt mult mai puternici decât s'ar părea la prima vedere și evenimentele lasă să se vadă că vor ști și deaci înainte să transforme pe studentul „mâncător de jidani“ în umil serv al intereselor lor, atunci când va trebui să alege între mizerie și belșug.**

Cristache Ion.

Redactorul ziarului „Apărarea“ din București, str. Horei No. 7 bis.

„Izbânda e aproape“!

Gloria trecutului „Ligii Apărării Naționale Creștine“ de ieri, astăzi e într'o splendoare și mărire uriașă!...

Roadele activității muncii sale, ei normă de grea, strălucesc acum pe toată întinderea pământului Românesc și străbat întocmai ca căldura razelor de soare, inima bunului creștin, care tresaltă de bucurie și fericire sufletească, înălțătoare, la vederea renașterii conștiinței naționale, trezită de L. A. N. C., ultima nădejde, dela care biata țară, speră reformarea ei într'o situație mai bună, față de toată demnitatea falnicului și renumitului nume ce-l poartă de „România“.

O presimțire, o prevedere, stăpânește de un timp încoace toată suflarea Românească cu simț creștinesc. Cugetul și voința idealului ei mereu îi șoptește lin și dulce, răspicat, cu o credință asigurătoare pe viitor că: „Izbânda e aproape“!

Da. Și e adevăr sfânt că „Izbânda e aproape“, izbânda „Ligii Apărării Naționale Creștine“, de reușirea realizării scopului ei, pentru ca să poată îndeplini programul, care joacă un rol important în viața politică de stat de astăzi, și de care depinde starea României de mâine în progres universal. Însă ca „Izbânda“ să poată ajunge mai repede la fintă, — ca să poată aduce fericire deplină poporului și să pue bază temeinică neclătinătoare principiului eliminării jidanilor cu desăvârșire din țară, și interzicerea lor pentru totdeauna de

a mai reveni cândva în noi cu umbrilele afacerilor datorințelor lor criminale „Talmudice“, care ne distrug cumplit pe noi, și care în deosebi ne pricinuesc nouă Românilor slăbirea existenței nației și țării, — suntem datori noi, pentru noi, pentru acest fapt, să sărlnm cu toții într'un suflet și-un gând, să sprijinim și să întărim această „ligă“ voitoare de bine, întrând cu toții sub drapelele ei, cari poartă pe ele, scrise cuvintele: „Hristos“ — „Regele“ și „Națiunea“ pentru care luptă și suferă... Și în semnul sfintei cruci pe care-l are în mersul drumului acțiunii ei va învinge!

Deci, frați creștini, înțelegeți rostul cauzei „L. A. N. C.“ pentru care lucrează cu atâta rezistență și forță unică curat național-creștină și dați-i tot concursul ajutorului D-voastre pe care i-l dați tot în folosul și spre binele D-voastră, ca să poată deveni cât mai în curând și fără întârziere mare, acolo unde dorește, pentru a pune capăt odată tuturor nedreptăților și fără delegilor care se fac în țara noastră din partea partidelor de guvernare, care vin la cârmă prin amăgirea poporului și demagogia vorbeii lor.

Deci fraților, curaj, avânt, încredere deplină în viitor și cu D-zeu înainte, la luptă, spre finta idealului „România este a Românilor“ — căci „Izbânda e aproape“!

Vasile Botezat v. E.
Igești — Storojineț

Iată ce trebuie făcut.

E foarte greu de trăit... Toată lumea strigă tare, nu-s parale, nu-s parale... E vai și amar de zilele noastre... Prin grele timpuri trecem... Multe hoții se mai fac în țara asta... Numai mituind mai poți trăi astăzi... Ne sugrumă străinii... Cam acestea sunt de obicei vorbele cari le auzi cel mai des printre oameni. E o schelălăială ca'n iad. Câte odată, când citești foile, crezi că totul e pierdut. Numai degeaba se mai muncește. Țara merge de râpă.

De rău, nu zic eu că nu-i rău; dar oare noi numai să ne bocim și să ne văicărăm avem de făcut? Când îți intră niște vite în cucuruzul din grădină, apoi dacă vrei să nu ai pagubă, nu-i de ajuns să te uiți pe fereastră la ele, să te bocеști și să te tragi cu mâinile de cap; trebuie să le alungi. Noi ce facem? La noi fiecare face... politică. Mulți nici nu știu ce înseamnă vorba politică și ei fac politică. Toți pălăvrăgesc, toți discută cu aprindere, dau din mâini, se sbat și spor..., ca'n palmă. De ce? Pentru că aproape toți se gândesc la interesul lor propriu, sau la interesul partidului, dar la interesul țării în general, nu. Fiecare se crede vrednic de a fi ministru sau cel puțin subsecretar de stat. Fiecare se crede că are dar dela Dzeu de a conduce lumea, pe când el nu-și poate conduce nici gospodăria lui. Buruienile îi înăbușă cucuruzul, pământul prin grâu cât lumea, numai... politicianul pălăvrăgește!

Ei, dar țara trebuie salvată. Viitor de aur țara noastră are și preved prin secolii a ei înaltare. Așa s'a spus. Dar cine s'o salveze și s'o înalțe? Unde-i omul? Dar eu nu de om vreau să mă ocup aici, ci de ceea ce ar trebui să facă acel om.

Iată — după capul meu — ce ar trebui făcut, ca să ne salvăm țara:

I. *Isgonirea Jidanilor din țara noastră.* Acest lucru trebuie făcut întâi și apoi celelalte. De ne vom scăpa întâiu de ei, apoi de celelalte lucruri ne descotorosim ușor.

De vom scăpa de ei, atunci n'o să aibă cine ne mai speculă până la sânge, cum de ex. în comuna Lemniu-Someș Jidovul Ianovitz Vilmos dă la săteni bani cu camătă de Lei 520 la sută pe an. De-ți dă 100 lei, trebuie să-i dai îndărăpt 620 lei.

Nu va mai fi cine să ne otrăvească, cum frații Peretz din Cerneuți (Jidovi) au otrăvit vreo 70 de

creștini și a dat 100.000 lei amendă și închisoare n'au făcut nici o secundă. Nu va avea cine ne mai îndemna la rele, ca de ex. să ne facem bolșevici, socialiști, să nu mai ascultăm de conducătorii noștri ș. a. Nu vom mai hrăni la patru milioane de Jidovi, cari ca niște trântori, numai stau, mănă, se 'ngraș speculează, trădează și necintesc neamul nostru. Ini aduc aminte că la serbările unirei dela Alba-Iulia din 20 Mai a. c. o comună de „Moți de zi Ianului“ cu vre-o 2—3000 de sullete — voinicii lui Maniu cu steaguri au mers sub conducerea unui Jidan. În gară la A. J. la întoarcere, Jidanul, pe un voinic de-al lui Maniu, pentru că nu mergea mai repede, l-a înjurat și l-a batj-corit de l-a făcut de tot râsul. Nu va mai avea apoi cine ne face să ne certăm pe chestia calendarului ș. a.

Unii Români zic: „Bine-ar fi, dar nu-i putem“. Se înțelege că nu-i putem isgoni dacă nu vrem. Chiar dacă vor mai rămânea, pe aceia să-i forțăm să puie mâna pe sapă și pe coasă și dacă vreau să trăiască, să-și câștige hrana cinstit, nu hoțind. Nu le place munca, atunci afară și cu aceia.

Unii mai spun, că dacă se duc Jidanii, se duc cu bani. Ei, asta-i asta!... Dar noi oare nu avem drept să-i luăm la întrebări, că de unde au ei atâtea milioane? Ce va fi strâns prin hoție, să li se ia, fără nici o vorbă. Să li-se lase numai ceea ce a strâns pe cale cinstită. Păgubașul când își găsește lucrul la hoț nu are drept să și-l ia înapoi?

II. *Suprimarea alcoolului.* Băutura să fie monopolul statului, după cum e tutunul, sarea, chibriturile ș. a.

Rachiu să nu se mai bea de loc. Să se bea numai vin și bere, dar după ce s'a constatat că nu au otrăvuri.

Să nu se îmbete nimeni. Care-i prins beat să fie amendat cel puțin cu 2—3000 de lei și bătut bine. Cărciumarului care i-a dat până s'a îmbătat, să i se dea amendă și mai mare ex. 20—30.000 lei, plus cele 25 de rânci. Numai așa se va putea face ceva bun în țara asta.

Dacă s'ar face așa, atunci nu s'ar mai cheltui câte 16—17 mii de milioane pe băutura într'un singur an. N'am mai vedea recruți respinși la recrutare câte 25% din cauza băuturilor. N'ar mai muri câte 2—300 mii de copii într'un singur an. N'ar mai fi la 60.000 de cărciumi; nu

s'ar face pe an 120.000 de vagoane de bucate în otravă; nu s'ar mai face atâtea omoruri și n'am avea atâtea tubercu'oși. N'am avea apoi atâtea femei stricate și depravate cari să împrăștie sămânța bolilor lumestii; n'ar fi tot mereu temnițele pline și bisericile goale, *ci ar fi raul pe pământ.* N'am dreptate?

III. Guvernul să puie la dispoziția muncitorilor de pământ *mașini de tot fel*, cu care să lucre bine pământul. Să le mai deie apoi semințe bune de semănat, să-i silească să-și facă cooperative de producție și consum și... cel mai principal iucru e să-i învețe și să-i silească să lucreze pământul bine, ca să-i rămână și omului pentru hrană și de vânzare. S'au luat dela boeri peste 6 milioane 800.000 de hectari și s'a dat la țărani. Țăranul însă trebuie făcut să înțeleagă, că după ce a luat pământul în stăpânire, are datoria — ori vrea, ori nu vrea — să-l lucre bine și să scoată cât mai mult. Vedem însă cu lucrul ese pe dos. Când era România mică și nu se făcuse exproprierea moșilor mari, țara vindea anual grâu de calitate foarte bună cam de 700 de milioane lei aur; ceea ce ar face în banii de azi cam 20 de miliarde. Acum cu toate că România e mare și nu mică, vedem că nu poate vinde nimic. Mai degrabă cumpărăm. Când sunt anii buni de avem și ceva de vândut nu-l cumpără nimeni, pentru că e numai goaze grâul nostru. Până nu se va face dar un credit agricol puternic de vre-o 15—20 de miliarde, de unde sătenii să împrumute bani mulți, cu camătă mică și pe timp lung, până nu se vor forța oamenii prin legi aspre ca să muncească bine pământul, până oamenii nu vor plantă pomi și împăduri coastele, de greu nu vom scăpa.

IV. Într'o țară sunt fel de fel de *funcțiuni*; altele mai mici altele mai importante, iar altele foarte importante.

Ei bine, ... în toate funcțiile aproape, dar mai ales în cele mai importante, *să fie numai Români.* Străinul să nu se apropie acolo unde-i secretul vieții unui neam. Ați citit doar prin ziare cum în Basarabia s'a descoperit o mare organizație de spionaj, care a dat la Ruși planurile noastre de războiu. Cine a dat planurile? Apoi orice au fost, dar Români nu; chiar dacă s'au ascuns sub nume românesc. Știți apoi cum ne iubesc Rușii; ne ar îneca într'o lingură de apă. Când armata apoi ni-i plină de ofițeri străini, mai ales jidani, ce ne facem noi într'un caz de războiu? Am

dinainte un tablou cu niște ofițeri sanitari de rezervă. Ca să vedeți ce de străini sunt și mai ales jidovi, îi iau așa la rând: Ion E. Gheorghe, Stroescu I. Dumitru, Dumitriev S. Nicolai, Schwarz Ichezchiel, Rozentover Solomon, Fridmann Leib, Berdach Richard, Focs Enric, Svetenco A. Dimitrie, Szabo Zoltan, Weis Mendel, Goldenberg S. Smerel, Grimberg Știul, Godner I. Gherș, Crasilieuc Anatolie, Derenovschi G. Volf, Gramici Mark, Fenster Marte, Nacht Sache Emanoil, Hârsu Mihail Markbreiter Alexandru, Abageru L. Octavian, Abramovici Elias, Leibovici I. Marcel, Veintraub Alexandru (?), Biller Abraham, Vinter Adolf, Morgenstern Herman, Sternberg Solomon, Jacobsohn Iosef, Bulău Constantin, Ghivelberg Wolf, Bric Slioma, Feldman S. Iosif, ș, a. mulți ofițeri, cari răspund la nume ungurești, nemțești sau jidovești, dar nu românești. Fără să vrei te întrebă: *In ce țară suntem?*

Ce ne facem noi într'un caz de războiu cu asemenea ofițeri? Când te sui în copac trebuie să grijești să nu te prinzi de crengi uscate și putrede, că te duci jos și nu te mai scoli.

V. *O lege aspră — chiar moarte — pentru acei cari fură și mai ales cei cari fură din avutul statului.* Ca să vedeți câtă dreptate am că dacă nu sunt pedepse aspre, se fură de se svântă, e de ajuns că spun că într'un an s'au furat din avutul statului două miliarde. Cum oamenii de țară dau dare cam 7—800 Lei pe an, înseamnă că într'un an s'a furat din avutul statului darea câtă au plătit-o 2,857 142 de săteni. Ei, n'ar trebui introdusă pedeapsa cu moartea? Guvernul ne cere și ne fortează să dăm dări multe, dar și noi avem dreptul să cerem ca să pedepsească aspru pe ceice își întind laba la sudoarea țării.

Am eu drept sau nu? Știu dinaintea că Jidovii și jidoviții cari fură, vor striga în gura mare că n'am dreptate. După dânsii e mai cu dreptate ca să se fure darea dela aproape trei milioane de Români, într'un singur an.

VI. *Țara să oibă o armată puternică,* curățită de liftele străine, echipată bine, organizată cum se cade, înarmată până în dinți cu puști, mitraliere, tunuri, automobile, tancuri, aeroplane, muniție ș. a.

Numai atunci vom putea impune în fața vecinilor dușmanii, cari se uită la noi ca pisica la șoarece. Ungurii se înarmează de zor și pe din față și pe din dos. S'au găsit mitraliere ascunse până și prin casele oamenilor. Germania — cea la care s'au găsit arme ascunse

până și în altarul unei biserici — o susține. Rusia la fel. După cum spun toate ziarele, Italia lui Mussolini se înarmează neținând seamă de cei cari strigă cu gura pace și în mână au bombe și cuțite. Și apoi nu se spune oare: Si vis pacem, para bellum?

Dacă vrei pace, pregătește-te — de războiu...

VII. *Învățulat Juvenal a spus: Mens sana in corpore sano,...* adică: *Minte sănătoasă în corp sănătos.* La noi însănu prea se face așa. Vorbeam odată cu un medic și îmi spune că pe Valea Arieșului 80% din populație, sunt bolnavi de diferite boli și mai ales de bol lumești. Iată dar, dacă vrem să avem oameni voinici și cu minte sănătoasă, trebuie să înființăm aproape în fiecare comuna un dispensar unde bolnavii să fie grijiți *gratis și forțat.* Medicii apoi să fie Români și plătiți de stat și oameni cu dragoste de neamul românesc, nu de buzunarul lor.

Cheltuielile acelea se pot scoate apoi tot dela oameni, pe altă calte.

VIII. *Să se scoată politica din școală și biserică.* Cu această măsură, știu că pe mulți cari făcuseră din politică o „vacă de muls“ i-a atinge la coarda simțitoare. Cu atât mai mult însă se vede cangrana. Pe mine nu mă supără chiar așa de rău, că un Român prin politică a ajuns la o stare mai frumoasă, dar mă supără „urmările“ ce le are facerea unei astfel de politici. Ex. În corpul didactic, când e vorba de alegerea organelor de control, nu se ține seamă de meritele personale, ci de meritul de a fi din partidul care a ajuns la putere. Un om ce are pretenția de a fi mare și a conduce pe alții, trebuie să fie nu nesecat izvor de energie și idealism. Să fie larg la suflet, nu larg la pungă. Dacă ținem seamă de vorba ceea care spune: Cum e Turcul și pistolul, apoi un om mediocri, nu poate face decât mediocrități.

Din biserică la fel. Pe un preot ce face politică de partid, mereu — oamenii ce nu sunt de aceeaș părere — îl vorbesc de rău, îl injură, ba câte odată îl mai și bat.

Haina și darul preotesc nu trebuie tăvălite prin mocirla politică. La început „politica“ era un lucru cinstit, dar astăzi — cu formule a la Vaida — a ajuns mocirlă.

Și apoi cum o să se mai ducă un om să se spovedească la un preot cu care s'a bătut? Nu-i ceva ridicol?

IX. *Să se facă și să se aplice o lege foarte aspră, pentru acei cari*

fac propagandă subversivă; cum ar fi de ex. contra bolșevismului, socialismului, adventismului, bapșismului, inochentismului, milenismului. Care-l prinzi de ex. că vrea să ne fericiască cu raiul bolșevic de peste Nistru, fă-l pachet, bagă-l în tun și-l aruncă la „Canaa Iul“ ce-l dorește.

Nu trebuie să ne uităm că strigă toți Jidovii și jidoviții din lume „libertate individuală“. Da, admit „libertate individuală“, să muncești cinstit și să fii cu respect față de țara care te hrănește și încălzește la sânul ei; dar nu să cauți să-mi duci țara de răpă, că atunci se slutește treaba și îmi întorc și eu cojocul pe dos. Dacă unul e făcut la minte și ar vrea să distrugă lumea (cum vreau de ex. Jidanii bolșevici), nu înseamnă ca noi — sub cuvânt că să nu-i atacăm libertatea — să-l lăsăm să ne toace în cap. În cazul acesta și eu am drept la libertate individuală, ca să-l curăț de zile pe el.

X. La urmă, după ce vom fi făcut cele 9 puncte amintite mai sus, să se facă în popor o *intensă propagandă religioasă.* Să se dea poporului biblia. Revistele de porcăii jidovești ca Pardon, Tiribomba Pijama, Broasca, Rochița transparentă, Picante ș. a. mârșavenii să le distrugem noi pe ele, până a nu distrug ele sufletul tineretului nostru. Nimic hazliu să nu se publice până nu trece printr'o cenzură unde să fie și fețe bisericești. Să se facă și aplice legi aspre pentru acei cari injură Dumnezeu, cari vorbesc pornografii în public. Nimic josnic să nu fie permis. Lăcăt pe gura mișeilor. Să ne cinstim biserica cu datinele ei, să ne cinstim preoții, să ne cinstim oamenii învățați, pe cei în vârstă, să ne cinstim portul și absolut tot ce e bun și românesc. Noi Români, prin credința neștrămutată în Dumnezeu și păstrarea obiceiurilor strămoșești, ne-am susținut sut și mii de ani și am ajuns astăzi un țiu în România Mare. Am câștigat bătăliile, întâiu îngenuncheați în fața Sf. cruci și a iconelor și apoi piept la piept cu dușmanii. Dușmanii noștri știu prea bine lucrul acesta și ca să ne poată distruge, ne atacă credința, prin batjocorirea bisericilor, a preoților, a cărților sfinte, ș. a.

Înceind, mă gândesc la proverbele:

Mulți văd, puțini cunosc.

Mulți au cap, puțini gândesc.

Care câți din cititori gândesc serios asupra celor scrise mai sus? Salciua-Turda. Gh. Amanței.

Un monument al evreilor jidovi in capitala României Mari.

Oprește-te o clipă iubite cititor și citește cu grijă titlul acestei nou-tăți! Să nu crezi că e o poveste... Este o întâmplare de tot proaspătă. Ascultă!

Duminecă în 9 Iunie 1929 s'a serbat, în București de către delegații neamului jidovesc din tot cuprinsul României Mari — împlinirea a 10 ani decând Jidovii au câștigat drepturi politice.

S'a oficiat — scrie gazeta rituală „Dimineța” — un serviciu divin(?) în templul Carol, fiind de față dnii: I. G. Duca (liberal) Gr Trancu Iași (averescan) foști miniștri, N. N. Săveanu, G. Cipăianu (liberali), M. Manoilescu și Pomp. Ioanițescu (național-țărăniști), gener. Nicoleanu prefectul poliției Capitalei, St. C. Ioan și Dem. Dobrescu (național-țărăniști) primarul Capitalei afară de trimișii neamului lui Iuda Iscarioteanul.

După slujbă, cei adunați au eșit în curtea templului unde se pune peatra fundamentală a monumentului eroilor jidovi.

A predicat rabinul Niemerover zicând că odată cu recunoașterea drepturilor Evreilor s'a recunoscut și dragostea și credința lor față de patria pentru a cărei întregire mii de Evrei au căzut pe câmpiile de luptă. Cam la fel au vorbit Dr. Fildermann și primarul capitalei.

Gazeta „Dimineța” mai scrie că Dl Col. Slăvescu a adus pri-nosul de recunoștință al domnului ministru de războiu, iar Dl Col. Fotescu a adus salutul societății „Cultul Eroilor”.

Grozav lucru! De necrezut chiar, ca în București să se ridice un monument eroilor jidovi în participarea atâtor bărbați de stat români. După ce am citit cele de mai sus — cu mare băgare de seamă, — mă întreb cu sânge rece:

Cărora eroi jidovi li se ridică monument? acelor care ne-au spionat? care ne-au trădat? care au dezertat la inamic? care în tovarăria inamicului ne-au jefuit țara și ne-au schingiuit prizonierii prin lagărele germane, maghiare și bulgare? sau doară celor dela părțile sedentare speculând alimentele, îmbrăcămintea și echipamentul trupelor de operație?

Răspundeți Dvoastră Dlor Generali și ofițeri combatanți, care sunt eroii jidovi de sub comanda domniilor voastre? Răspundeți voi ostași români, voi invalizi și voi mutilați ai războiului de întregire, ce fel de eroism cunoașteți voi la foștii voștri camarazi jidovi?

Neamul jidovesc are tot dreptul să se bucure, căci în kiew (Rusia) ridicat un monument al lui Iuda trădătorul Mântuitorului Christos iar în București tot acelaș neam ridică un monument al Eroului jidov spionul, trădătorul și jefuitorul României.

Dar noi Români avem datoria să deschidem ochii și să vedem paianjeniișul jidovesc ce ne sugrumă națiunea!

St. Peneș Locot. de rezervă.

Marea adunare a rabinilor din Basarabia

Conducătorii „Poporului ales” din Basarabia s'au adunat în Capitala Basarabiei, convocați de marele rabin Tireson, spre a discuta și hotărî, în special, asupra chestiunilor „Religios-Social și Politic”, chestiuni ce interesează mai de aproape viața „Poporului Ales”.

Marele rabin Tireson deschizând adunarea, aduce tradiționala blagoslovenie, tuturor reprezentanților „Neamului Ales” din Basarabia, spunând printre altele că „Rabinul este ciobanul care-și păzește turma, îndrumând-o pe calea cea mai bună și mai strălucită și el este acel ce are răspunderea morală a acelor decăzuți și abătuti dela poruncile lui Moise și dela datinele strămoșești”.

Marele rabin, „căpitanul Macabeilor Voinicii” a propus constituirea tuturor „înțelepților” într-o „Uniune a Rabinilor din Basarabia”, instituție care să le dea tărie și putință în aplicarea principiilor Talmudice, la cari țin cu sfîntenie.

Se discută cu mare emoție „Cușerul”, pe care marele Tireson îl declară că este „Fundamentul Iudaismului”. Un rabin mai tânăr, probabil făcut tref, a spus, cu jurmătate de gură, „Cușerul nu merită atâta atențiune”. Oi vei! Un mare tumult s'a făcut și par'că un uragan se începuse, strigăte de „Trădător”, „Vândut Gomilor”, „înșălător de națiune” etc. Ce-o fi suferit mai târziu, după ce o mare comăsiune l-a.... poftit să-l judece, nu se știe, fiind că „Neamul ales” n'are obicei să spună sau să publi-

ce, desigur că... nu i-a fost prea „Cușer” lecția primită de semenii săi.

S'a hotărît printre altele ca „Rabinii, învățătorii și familia oricărui Evreu să fie obligată, ca copiii lor să fie crescuți, numai în spiritul pur „Iudaic”¹⁾.

S'a hotărît să țină cu sfîntenie la pământul ce-l au. (N'a spus care pământ, cred că s'a gândit în primul rând la Basarabia).

S'a hotărît interzicerea nunțiilor în ziua de Vineri și luarea de măsuri energice pentru respectarea Sâmbetei, chiar dacă ar costa și victime, spunea „marele Rabin”. În acest scop adunarea hotărăște a se face o propagandă timp de 6 luni, după care timp, în caz de neexecutare, să se aplice cele mai aspre pedepse.

Adunarea a votat Statutele „Uniunii Rabinilor din Basarabia” și alege pe marele „Harhâr” Tireson ca președinte; după aceasta se despărțesc în liniște, cu consemnul ca fiecare „Rabin” să plece la turma sa și să împărtășească cele hotărîte de „Atâția Înțelepți”. Acesta este poporul blagoslovit de Dumnezeu și iubit de Internaționalitate.

Față de aceste hotăriri, natural, că nu putem decât să luăm exemplul:

„Solidaritatea jidănească trebuie să ne fie exemplul și să ne îngrijească” fiindcă.... Rabinii noștri când se adun în Sinodul lor, nu numai că nu se înțeleg între ei, dar când pleacă pe acasă, deshinarea lor o întind și în sânul poporului. (Vezi pascalia din Basarabia.)

În afară de această solidaritate și forța lor ne-a fost demonstrată, în ziua congresului, pe străzile Chișinăului, când armata civilă (voinicii lui Tireson) călări, pe biciclete, pe motocicletă, cu steag, danfară și torțe aprinse au făcut demonstrația până târziu noaptea. E foarte interesantă demonstrația, care arată până la evidență, că este de ajuns un oiaș să lipsească armata regulată din Basarabia, și voinicii lui Tireson vor plume desigur stăpânire și vor dicta. Nu vrea nimeni să vază? Nu! Să ne fie rușine.

Dar n'am terminat, voi arăta pe scurt de cime sunt ajutați „fiii neamului ales”, pentru atingerea scopurilor lor:

Se știe deja că Primăria Municipiului Chișinău este condusă de Evrei și că ei fac ce vreau. În buge-

¹⁾ Deșteptați-vă amăgiților cari mai credeți în asimilarea Jidanilor! N. R.